

DOSSIER BEHANDELD DOOR

Steundienst van het openbaar ministerie
T 02/557 42 00
Gulden-Vlieslaan 87 bus 4
1060 Brussel
sdaomp@just.fgov.be

DATUM

02/10/2023

verz.: College PG – Gulden-Vlieslaan 87 bus 4– 1060 Brussel

Mevrouw Zuhail Demir
Vlaams minister van Justitie en Handhaving,
Omgeving,
Energie en Toerisme
Koning Albert II-laan 7, 6de verdieping
1210 BRUSSEL

MIJN REFERTE
L.I.9/017/2023/DP

UW REFERTE
ZD/ND

BIJLAGE

KOPIE AAN
COMPG + MJ

**BETREFT: Advies inzake voorontwerp van decreet tot oprichting en regeling van de centra
intrafamiliaal geweld (VR 2023 1606 DOC 0735/1BIS)**

Mevrouw de minister,

Artikel 3 vermeldt in een tweede lid dat het IFG-centrum zich engageert om een nauwe samenwerking met het openbaar ministerie en de politiediensten na te streven.

In de begeleidende memorie van toelichting wordt gesteld dat in de praktijk het parket en de lokale politie steeds betrokken zijn bij een IFG-centrum, en dat hun medewerking en de informatie die zij aanleveren van groot belang zijn voor een efficiënte en effectieve werking van een IFG-centrum. Er wordt tevens verwezen naar artikel 9, waar het parket als mogelijke deelnemer aan het casusoverleg wordt vermeld.

Op te merken valt evenwel dat artikel 3, tweede lid, een eerder vrijblijvende frasering betreft met weinig concrete inhoud. Deze vage omschrijving – een engagement om een nauwe samenwerking na te streven – kan niet verantwoord worden door de verwijzing naar eventuele plaatselijke verschillen in werkwijzen of taken. Politie en parket kennen over het hele Vlaamse grondgebied dezelfde taken en opdrachten, hebben dezelfde doelstellingen en zijn gebonden door dezelfde wetten en omzendbrieven. Het is verwonderlijk dat de Vlaamse gemeenschap geen voorafgaand en duidelijk afgebakend samenwerkingsakkoord heeft nagestreefd met politie en parket in het kader van deze op te richten IFG-centra.

Wat de samenwerking met het OM betreft, bedoeld in artikel 3, tweede lid, spreekt het voor zich dat het decreet op geen enkele manier afbreuk kan doen aan de prerogatieven, bevoegdheden en opdrachten van het Openbaar Ministerie zoals ze zijn vastgesteld in artikel 151 van de Grondwet en in het Gerechtelijk Wetboek en het Wetboek van strafvordering.

Artikel 5 behandelt de criteria op basis waarvan een IFG-centrum een traject kan starten met een cliëntstelsel. Deze zijn zeer algemeen opgesteld, en het wordt aan de Vlaamse regering gelaten om deze nader te bepalen. Nochtans blijven cruciale vragen onbeantwoord : wie bepaalt wanneer er een verhoogd risico is en op basis van welke risico-inschatting, wie maakt uit wanneer casusoverleg noodzakelijk is en op basis van welke criteria, wanneer is er nood aan een afgestemd traject ?

Het voorontwerp van decreet is niet conform de vereisten van artikel 458ter Sw., aangezien het op geen enkele manier duidelijk maakt volgens welke modaliteiten het casusoverleg georganiseerd zal worden (art. 458ter, §1, lid 3 Sw.).

Het decreet kan als dusdanig niet beschouwd worden als een decreet dat “het overleg organiseert” in de zin van artikel 458ter, §1, lid 1 Sw.

Artikelen 10 t.e.m. 13 wijzigen de wettelijke grond van het casusoverleg zoals bepaald in art 458ter van het Strafwetboek.

(PM : art 458ter, § 1 Sw. geeft de mogelijkheid om het beroepsgeheim te doorbreken met het oog op bescherming van de fysieke en psychische integriteit van de persoon of van derden bij een overleg dat krachtens wet, decreet of ordonnantie wordt georganiseerd, of mits toestemming van de procureur des Konings. Art 458ter, § 2, lid 1 Sw. stelt een bijzondere geheimhoudingsplicht in, wat aan houders van het beroepsgeheim de garantie biedt dat hetgeen besproken wordt op het casusoverleg niet door niet-geheimplichtigen bekend gemaakt wordt aan derden), behoudens het vervolgingsprerogatief van het Openbaar Ministerie vervat in art. 458ter § 2, lid 2 Sw., met name waar bepaald wordt dat de geheimen die tijdens dit overleg worden meegedeeld, slechts aanleiding kunnen geven tot strafrechtelijke vervolging waarvoor het overleg werd georganiseerd.

Artikel 10 van het voorontwerp decreet behandelt de aanmelding, die na doorlichting door de coördinator wordt voorgelegd aan alle kernpartners om aan te vullen met objectieve informatie over een eventueel reeds lopend traject binnen de eigen organisatie.

In het derde lid van genoemd artikel 10 wordt gesteld dat deze informatieuitwisseling een voorbereiding van het casusoverleg betreft die eveneens onder art 458ter Sw valt. Op het ogenblik van de aanmelding en op het moment dat de kernpartners hun voorbereiding zouden uitwisselen, is er nog geen casusoverleg geweest. In de memorie van toelichting wordt voor deze uitbreiding van het concept casusoverleg een beroep gedaan op artikel 10 van de Bijzondere wet tot hervorming der instellingen dd. 08/08/1980 dat stelt :

‘De decreten kunnen rechtsbepalingen bevatten in aangelegenheden waarvoor de parlementen niet bevoegd zijn, voor zover die bepalingen noodzakelijk zijn voor de uitoefening van hun bevoegdheid.’

In de memorie van toelichting wordt de redenering ontwikkeld dat deze uitbreiding noodzakelijk is om het casusoverleg praktisch mogelijk te maken. Er wordt gesteld dat zonder deze uitbreiding aanmelding en voorbereiding niet op een vertrouwelijke wijze zou gebeuren, waardoor organisaties niet tot aanmelding zouden kunnen of willen overgaan.

Dit lijkt geen valide stelling. De vertrouwelijkheid van het casusoverleg conform art 458ter Sw staat buiten kijf; het lijkt echter geenszins noodzakelijk dat de voorbereiding van de diverse ketenpartners voorafgaand aan het casusoverleg uitgewisseld wordt. Dit betekent eerder een uitholling van het beroepsgeheim zoals bepaald in art 458ter Sw, dat voor zeer specifieke overlegmomenten is opgevat binnen een zeer specifieke context.

De informatie van de diverse kernpartners moet op het moment van het casusoverleg uitgewisseld en besproken worden, er is geen enkele noodzaak om deze op voorhand in minder controleerbare omstandigheden kenbaar te maken.

Artikel 13 voorziet de mogelijkheid voor een deelnemer aan dit overleg om informatie te delen met andere betrokkenen bij het cliëntsysteem, die niet deelnemen aan het overleg mits het akkoord van alle deelnemers. De wijze waarop deze bepaling afbreuk doet aan de verplichting om het geheim van het overleg te bewaren wordt niet verantwoord en lijkt in strijd met art. 458ter, § 2 lid 2 Sw.

Met de meeste hoogachting,

De procureur-generaal,



Pierre Vanderheyden
Voorzitter van het College